

în textele de acum două mii și mai multe sute de ani. Cum era de așteptat, în spectacolul BITEF, ce fructifică ciclul teban, sârbul Nikita Milivojevici explorează stările catastrofice și actele războiului fratricid. El insistă, ca o marcă în plus a modernității, pe confuzia realitate-coșmar – adevăr-minciună necesară (care face din Odiseu un erou mai evoluat și mai înțelept, chiar dacă mai imoral decât Achile); pe un blestemat sentiment al schimbării „naturii lucrurilor” o stare care face ca uciderea de frate pentru putere, repetată, iarăși și iarăși, să devină unica certitudine, iar lecția morală a Antigonei să ne apară din ce în ce mai izolată.

Întâmplător sau nu (luați-o, dacă vreți, și ca pe o curiozitate) repertoriul celorlalte trupe a impus ca dominantă povestea și tribulațiile *Medeei* lui Euripide.

Opțiunea Teatrului Național din Craiova s-a întâlnit cu cea a Teatrului „Katona Jozsef” din Budapesta și a regizorului Zsambeki Gabor (câteva imagini ale montării cu Andreea Fullajtar și cu un Cor format din doar trei femei): imaginea unui ținut pietros, inuman, în care înaltele menhire se prăbușesc gata să distrugă totul; două mâini de copii, pe geamul negru al unei mașini – despărțirea de lume a progeneriturilor *Medeei* și ale lui Iason. Aceeași piesă i-a atras și pe artiștii albanezi ai Teatrului Atelier 31, unde accentul descifrării motivelor tragediei și răzbunării eroinei au căzut pe temele condiției Străinului și ale crizei de identitate.

Raluca TULBURE

Cu capra prin Europa...

Parafrazând o binecunoscută zicală, vom spune că actorului îi șade bine cu drumul. Pentru Teatrul ȚÂNDĂRICĂ, primăvara aceasta a însemnat o serie de „vizite” de lucru la diferite manifestări internaționale, dar și naționale. Primul drum a fost la Chișinău, unde „frații” noștri de la Teatrul Guguță ne-au invitat, la Festivalul „Sub pălăria lui Guguță”, cu spectacolul *Baronul Münchhausen* în regia lui Ioan Brancu. Distribuția cuprinde actori din diferite generații de păpușari, precum Gabriel Apostol, Mihai Dumitrescu, Bruno Mastan, Alina Petrescu, dar și pe tinerii Petronela Purima și Dragoș Toma, proaspăt angajați, care formează un tot unitar angrenat în istorisirea unor aventuri nemaîntâlnite și nemaivăzute țesute cu umor. Într-o competiție strânsă, alături de teatre de profil din Republica Moldova, Belarus, Federația Rusă, Franța, Bulgaria, Teatrul Țândărică a obținut un trofeu și o diplomă pentru „frenesia montării”, sufletul poetic al moldovenilor nedezmînțindu-se nici la denumirea premiilor.

Traseul european a continuat cu Viena, unde în cadrul amplelor manifestări prilejuite de Zilele Culturii Bucureștene – „Sampling Bucharest”, organizate de Primăriile celor două capitale, Teatrul Țândărică a prezentat în aer liber, în Prater, lângă celebra roată, și în Karlsplatz, spectacolul de mare succes *Capra cu trei iezi*. În regia lui Gabriel Apostol, povestea lui Ion Creangă adaptată de Cristian Pepino este ca o lecție deschisă despre supunere, dragoste maternă, putere de sacrificiu și este presărată cu umor de calitate, muzică, îmbinând mânuirea la vedere a diferitelor tipuri de păpuși, de mici și mari dimensiuni, cu tehnica numită

clasică. Ioana Chelaru Popovici, Liliana Gavrilescu, Mariana Zaharia, Cristian Miteșcu și Claudiu Iordan au jucat în limba germană în fața unui public divers.

Între aceste peripluri europene, teatrul a mai fost prezent la Festivalul Euromarionete de la Arad cu același spectacol, iar la Sibiu, în cadrul Festivalului „La Strada”, pe lângă *Capra cu trei iezi*, care s-a bucurat de peste 500 de spectatori-copii în Piața Mare, s-au jucat și două spectacole pentru adulți: în premieră **Candide** după Voltaire, în regia lui Cristian Pepino, un spectacol non-verbal, o împlire de mânăire și tehnică digitală de animație, precum și multipremiatul **Faust**.

Ultimul drum europe an al acestei stagiuni a fost la Festivalul Mondial al Teatrelor de Animație de la Praga, unde anul trecut Teatrul ȚÂNDĂRICĂ a obținut premiul pentru cel mai original spectacol (Faust), într-o competiție cu 33 de alte trupe. La ediția din acest an, a XI-a, în deschiderea Festivalului, „țândăricii” au prezentat tot *Capra cu trei iezi*. Spiritul popular românesc, precum și cel al marelui povestitor Ion Creangă au parcurs mii de kilometri, au invins bariere lingvistice, au adus ploaia, dar și soarele în parcurile vieneze, bucurând și pe cei mici și pe cei mari.

Bogdan ULMU

Jurnal teatral din Praga

Praga, am mai spus-o, îmi place mai mult decât Roma ; poate chiar și decât Viena! Are căldură și are oameni de care mă simt legat. Lucru important pentru mine!

Recent, am fost invitat în orașul de pe Vltava la a 11-a ediție a **Festivalului Mondial al Teatrelor de Păpuși & Marionete**. A fost un tur de forță, pentru juriu (din care făceam și eu parte, alături de un reprezentant al Iranului – Behrouz, o doamnă din Peru – Miryam, și un algerian – Ahmed) : zilnic, șase reprezentații, în trei spații teatrale diferite, între care trebuia să fugim ca disperării, ca să nu începă fără noi. Zilnic, discuții asupra montărilor vizionate. Masa și, la ora 24, culcarea. Dimineața, la ora 8, trezirea. Șapte zile teribil de obositoare, dar minunate, sub aspect profesional. Am apucat să mă plimb abia în a opta, după terminarea competiției...

Am văzut lucruri interesante, am cunoscut oameni importanți, am învățat să fac și un *altfel* de teatru. Mi-au plăcut teribil cehii (*Facerea lumii* – montare excepțională, de umbre animate, în care corpurile interpreților , impecabil armonizate, se metamorfozau în gândaci, dinozauri, girafe Adam, Eva, Șarpele, Diavolul etc.); un suedez, Staffan Björklund (*Bătrânul și capra – one man show-ul* unui octogenar de-o incredibilă vivacitate & ingeniozitate, în care păpușile erau inteligent stilizate și relaționate); un latino-american, Italo Carcamo (care mânuia păpuși din cârpă, cum sunt cele de învățat la facultate, în primul an, numai cu mâinile – fără wayang sau sfori – și le dădea expresii și poziții incredibil de elocvente); un catalan, Carles Canellas (excelent marionetist de *one man show*, un virtuoz, bun și ca actor de dramă); trupa croată (cu o clasică, dar solidă, pusă la punct în amănunt, *Frumoasă adormită* ; o trupă care mânu-